

тая тѣхна самоволна постъпка и моля да ме вземете подъ свое покровителство.

Сега се обясни и « караулъ » и чукањето на градинскитѣ вратца ; тревогата въ близските улици е произведена отъ виковетѣ вѫтрѣ въ мънастирския дворъ — и отъ това си помислили уплашенитѣ калугерки че сѫ дошли Турци и Черкези въ градътъ. Азъ можахъ да не распитвамъ повече санитарина, който споредъ както послѣ забѣлѣжихъ такожде бѣше « готовъ » и да отида да си лѣгнѫ за да спи ; но за мене потрѣбно бѣше да испитамъ това дѣло, да намѣрихъ виновнитѣ и да положа рѣшение за да предупрѣдѣмъ да се не повтарятъ подобни сцени въ градътъ, гдѣто сичкитѣ хора бѣха тѣй уплашени, всички очаквахѫ злочестина, заради това се стряскатъ щомъ се даде най-малъкъ поводъ.

— И така ти ли викаше караулъ ? — захванахъ азъ сѫдебното испитвание при тия поетически околности, между които щеше да бѫде много по приятно да посѣдѣ спокойно до прозореца, отъ който се глѣдаше въ градината, да си помечтаѫ като се наслаждавамъ въ сѫщото врѣме съ чистия въздухъ, напъленъ съ ароматъ отъ цвѣтъята и отъ тревите ; да поглѣдамъ очарователната картина на южната мѣсечна нощъ ; съ една дума да си разимшлявамъ, и най-послѣ като приберѫ прѣснатитѣ си мисли . . . а то имамъ работа съ испитванье . . .

Вмѣсто прелѣстна дѣвица въ легко въздушно облѣкло, предъ мене стоеше отвратителната фигура на пияния санитаринъ или « братъ милосердия, » както тѣ бѣха захванали да се наричатъ, но за добра честь това название не стана общеупотрѣбително. Азъ ду-